

De ongrijpbare Musalman toch gekregen!

Louis Nierynck

Ik weet niet hoe het is gesteld bij de meeste verzamelaars die op jacht zijn naar een nieuw object voor de collectie, maar ik ben iemand die een ontbrekend of zeldzaam stuk koste wat kost wil te pakken krijgen; alleen een abnormale prijs weerhoudt me daarvan. Normaal beperk ik me tot oude couranten, maar daarnaast word ik enthousiast met elk stuk curiosa op persgebied, al was het een exemplaar van gisteren. Begin dit jaar zag ik op de site van de [Washington Post](#) (25-5-2011) een film over het enige nog verschijnende geschreven dagblad ter wereld, en dat al sinds 1927! De Indiase *Musalman* uit Triplicana, een voorstad van Chennai (vroeger Madras geheten), zag ik in een schitterende documentaire van 11 minuten. Je ziet hoe die krant in het Urdu door talloze dames wordt geschreven en naderhand via een plaat wordt afgedrukt en verspreid, overigens een heel bijzondere film!

Natuurlijk moest ik die krant voor mijn curiosacollectie hebben. Geloof het of niet, maar wat ik al niet heb gedaan om die *Musalman* te pakken te krijgen! Allereerst de hoofdredacteur gemailed met het verzoek, vervolgens opnieuw toen ik geen antwoord kreeg en hem een oude Nederlandse krant gezonden. Geen reactie. Wederom gemailed en gevraagd of hij het exemplaar had ontvangen. Niets! Ik heb brieven geschreven naar enkele dames van die redactie die op de film zo naarstig bezig waren met de calligrafie. Nutteloos. Ook een ander lid van de krant benaderd – niets. Ik heb een boekhandelaar in Triplicana aangeschreven, geen reactie. Dan maar eens geprobeerd het hoofd van een middelbare school in die stad te benaderen; hem zond ik voor de kosten een biljet van 10

euro. Weer nutteloos. Ook tot tweemaal toe een mail naar de Nederlandse consul. Zonder resultaat. Om bemiddeling vragen aan de consul van India in Nederland was ook vruchteloos. Wellicht ben ik nog enkele niet beantwoorde verzoeken vergeten. Er was absoluut niemand die aan een eenvoudig verzoek, tegen betaling weliswaar, kon voldoen.

Het heeft even geduurd voor ik weer ergens een poging ondernam, maar vorige maand verzond ik een mail naar een lid van het Indiase Ministerie van Buitenlandse Zaken, waarvan ik foto en adres vond. En tot mijn verwondering kreeg ik zowaar een antwoord van ene Anand Khandelwal uit New Delhi, die mij beloofde dat hij enkele nummers van *The Musalman* via zijn vriend, die de film over de krant had vervaardigd, zou toezenden. Er

ontstond zelfs een vriendelijke correspondentie met hem en mevrouw Ishani Dutta, die de filmdocumentaire op haar naam schreef. Vier dagen na de belofte ontving ik, aangekend en per expresse, enkele exemplaren van die onooglijke *Musalman* van 4 pagina's.

Het heeft heel wat moeite gekost, maar het stuk is in de collectie opgenomen en enkele oude Europese kranten, waarvoor die beide personen interesse hadden, zijn op weg naar India. Het blijft een bijzondere aanwinst, dat geschreven krantje met een bijzondere herinnering hoe ik eraan kwam!